

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Praeclarvm Certamen S. Calliopij Martyris, quod inuicto animo exegit,
Pompeiopolis Ciliciæ, sub Maximo Præfecto. Ex Simeone Metaphraste.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

mitibus, pro aliorum salute Christi clementiam implorabat; morbos etiam & languores corporum mira virtute fugabat, omnibus que ad se venientibus, certissimum, in quavis calamitate auxilium ostendebat.

Et quidem postquam annos quadraginta, inter tempestates innumerabiles insigni constantia cum summa opinione sanctitatis coniuncta ingens illud dignitatis onus administrasset, anno

Moritur viis sanctus.

Christi 1202, ætatis vero suæ nonagesimo octavo feliciter vitam hanc cum sempiterna beatitudine commutavit, atque copiosum laborum suorum à Domino fructum recepit, sicuti præclaris visionibus manifestè quibusdam innotuit. Post autem post obitum multis admodum clarus miraculis, ad eò ut omni ex parte ingens hominum concursus ad sacras reliquias fieret, quò admirabilem Dei bonitatem in Sanctorum gloria contemplarentur. Dæmoniâ purgabantur, paralytici reddebantur incolumes, cæci videbantur, claudi gradiebantur, audiebant surdi, muti loquebantur, contracti, genibusque humi reptantes erigebantur, mortui & penè exanimis ab ipso mortis aditu ad lucem reuocabantur. Possent hic sanè multa valde admiranda commemorare, quæ vel audiuimus vel vidimus in Paracletico sacrum eius corpus conditum est: sed ipsa multo cudo, nè d fiat, dehortatur.

Miracula ad sepulchrum eius.

Paracletus vocabatur locus in quo erat monasterium S. Thomæ Apostoli à S. Gualtero extractum.

C. Baro: ia rot. Marty: Ro:

PRAECLARVM CERTAMEN S. CALLIOPÏ Martyris, quod inuictò animò exegit, Pompeopolis Cilicia, sub Maximo Prefecto. Ex Mense Metaphraste.

CALLIOPÏUS omni diuinarum literarum cognitione imbutus, matre Theoclia, foemina

cunctis virtutibus & Christianæ pietatis studio imprimis clara natus. Pergæ Pamphiliæ patriciam administrabat dignitatem, cum odio idololatriæ ductus, matrisque oratione impulsus Pompeiopolim Ciliciæ se contulit. Vbi cum Præfectus Maximus insanos ludos, choreas, & conuiuia celebraret, Calliopius ab alijs ad eandem impietatem inuitatus, constanter ac præcisè flagitiosis eorum actibus communicare renuit, & liberè CHRIS T I se cultorem esse professus est.

Mater S.
Calliopij.

Constanter
se Christianum
profite-
tur.

Quæ cum ad aures Præfecti delata essent, ille iracundia inflammatus Calliopium ad se pertrahi iussit, & extrema quæque illi minatus est, nisi relicto Christo, annuam cum reliquis, deorum celebritatem perageret. At Calliopius spre-
tis minis, & supplicijs contemptis, vnum, verum & æternum Deum confessus, deos omnes inanes, ligna putrida, & sensus expertia esse dixit. Præfectus admirans tantam in adolescente constan-
tiam, de genere ac dignitate eius quæsiuit. Qui cum se claris natalibus ortum ac patricia dignitate præditum responderet: Per deos, inquit, Præfectus, si decreuisti ab hoc mentis tuæ errore recedere, vnicam tibi filiam meam vxorem dabo. Cui Calliopius, Filia tua tibi sit, tu verò ea quæ tibi videntur in me supplicia exerce, ego enim Christianus sum.

Præfectus eum
ad se duci
iubet.

Præfectus eum
unicam suam
offert filiam.

Ad hæc Maximus acriori furore commotus, Quid, inquit, putasne istiusmodi sermonibus futurum, vt ab ira præcipiti, te vnico celeri que supplicio necandum curem? Falleris. Neque enim faciam, sed corpus tuum omni cruciatu genere confectum voracibus flammis obijciam. Cui, respondit Calliopius, Quanto grauioribus me tor-

**Plumbatis
verberatur.**

mentis exercueris, tanto splendorum mibi
coronam contexes. Tunc Maximus furis in eum
inuestus, plumbatis ossa omnia confringi iussit.
Quod genus supplicij Christi martyri non modo
inuito animo, sed summo etiam cum gaudio
perferre visus est, dum inter ipsa tormenta Chri-
sto gratias ageret, quod dignus esset habitus pro
eius nomine supplicia pati. Maximus aurem a-
criores interea minas iactabat, atque urgebat, ut
mature dijs immolando, ab ea suppliciorum a-
trocitate se eriperet. At Calliopius, Tormenta
tua, inquit, o tyranne non sentio, sed vera dul-
cedinis suauitatem a Christo nobis promissa dege-
sto. Tu mihi dulcem patriam, tu matrem, tu diuitias
ob oculos ponis: at ego hæc omnia negligam
maloque Christi Cruci affigi, quam caducis mi-
di huius delicijs frui.

**Gratias agit
Deo inter
tormenta.**

**Immaniter
cruciat.**

Maximus hæc audiens, quàm est, inquit, excor-
Crudis neruis ventrem eius cædite, rotæque allig-
gatum flammis exurite. Fuit continuò rotæ allig-
gatus: cumque cruciatu illo acerbissimè angere-
tur, exclamauit: Christe Iesu, præsto sis seruo tuo,
ut sempiterna nominis tui gloria celebretur, vi-
deantque nullam esse confusionem his qui spem
suam in te collocarunt. Vix verba compleuerat,
cùm mox Dei Angelus flammam discussit, rotam
que planè immobilem reddidit. Iam copioso
sanguine rotam terramque consperferat, cùm
iussu Præfecti, populo urgente, & iudicium il-
lud iniquum esse clamante, vinculis constrictus
in carcerem missus est: ut ibi omni solatio desti-
tutus vitam cum morte permutaret.

**Diuinitus
adiuuatur.**

**Ducitur in
carcerem.**

**Mater eius
omnes pos-
sessions, pau-
peribus &**

His auditis, mater condito testamēto ducentos
quingenta seruos libertate peculioque donauit
maximaque auri & argenti vi pauperibus relicta
posses

possiones Ecclesie largita est. Tum celeriter in Sicilia ad filium contendens, carcerem ingressa, procidit ad pedes eius, & absterfo, magna cum reuerentia vulnerum cruore beatam se exclamavit, quod filij sui corpus tot tantisque vulneribus concisum & plane dilaniatum cerneret. Totam deinde noctem illam ad pedes eius prostrata, in diuinis laudibus exegit. Medie vero nocte vox quaedam cum caelesti lumine auribus eorum insonuit: Vos estis Sancti Dei, vos egregij Christi Confessores euerfore, que idolorum, qui omnibus corporis voluptatibus, maximisque huius mundi, honoribus Christi Crucem preceulistis.

Mane facto, Praefectus egregium, sanctissimumque athletam per Demetrium Centurionem adduci iussit. Adfuit protinus martyr, & cum vultu tum verbis ad omnia supplicia & mortem, pro Christi gloria oppetendam se paratum esse ostendit. Tum Praefectus sententiam tulit, ut quinta Sabbatorum Paschae in crucem ageretur. Mater vero audita mortis sententia, confestim quinque nummos ministris numeravit, ut eum contraria ratione, quam Christus Dominus crucifixus fuit, affigerent. Quinto igitur Sabbatorum pronus in caput crucifixus est, & die Parasceues animam egit. Nec defuit martyri in ultimo spiritu diuinum solatium. Vox enim caelitus demissa audita est: Veni ciuis Christi, & cohaeres sanctorum angelorum. Mater vero sanctissimi filij corpus complexa, in ipso complexu spiritum tradidit. Quorum corpora a fratribus debito cum honore in loco sacro sepulta sunt.

Ecclesia largitur.

Gratulatur sibi de filij persecutione.

Vox caelestis auditur.

Sententia mortis in Calliopium

Admiranda matris constantia & pietas.

Crucifigitur Calliopius, & mater in complexu filij suauiter excedit vitam.